

Autogoberno

Neste momento de crise económica é tempo tamén de reflexión para que Galiza, o pobo galego, vexa como pode superar e saír fortalecido desta crise como país. **Galiza necesita autogobernarse, ter soberanía política**, ten que exixir polo tanto do Goberno Central a transferencia de competencias que lle permitan facer fronte a todas as políticas neoliberais que saen do Parlamento español, do Parlamento da UE, e poder facer políticas económicas, sociais, laborais ou culturais, en función dos intereses das clases populares galegas e do seu benestar social e económico. Necesitamos pois gañar en soberanía política se queremos superar a penosa situación de dependencia que hoxe padecemos e que tan negativa resulta para o noso desenvolvemento e benestar. Temos que dotarnos de mecanismos de defensa fronte ás políticas neoliberais deseñadas en institucións políticas e financeiras supranacionais controladas polo capital transnacional.

Por un novo modelo económico e social,
a CRISE que a pague o capital !

Diante da gravidade da situación, **a CIG asume a necesidade de loitar por un modelo socioeconómico novo**. Hai que redefinir o modelo de acumulación e quen ten que ser o beneficiario desta. Son cada vez máis os movementos sociais e forzas políticas que en diversas partes do mundo propugnan a necesidade de cambios estruturais profundos que senten as bases do novo socialismo do século XXI. Desde a CIG identificámonos programaticamente con esta tendencia, na busca dun modelo social e económico xusto e solidario, que sirva realmente aos intereses da clase traballadora galega en contraposición ao actual modelo económico de capitalismo neoliberal.

Hoxe, o capital financeiro xa está a trasladar esta crise ao pobo por diferentes vías, unha

delas é a de xerar dúas novas burbullas, a dos prezos do petróleo e a das materias primas, especialmente os cereais, co conseguinte incremento de forma totalmente desproporcionada do prezo do combustible e dos alimentos e de todo o derivado destes. Outra é recorrendo aos fondos públicos para sanear as institucións financeiras en crise e unha terceira, que xa reclaman destacados dirixentes das finanzas e da patronal, é unha maior flexibilidade laboral e o recorte do poder adquisitivo dos salarios. Ningunha das medidas que se propoñen van orientadas a exixir responsabilidades aos causantes da crise, a controlar os mercados financeiros, a rematar coas burbullas especulativas ou a nacionalización dos sectores estratéxicos da economía. Temos pois que organizarnos, mobilizarnos e demandar dos gobernos medidas políticas, en materia económica, social e laboral, que impidan que o neoliberalismo supere a súa crise a custo unha vez máis da clase traballadora.

Manifestacións en todas as comarcas o día 13 de novembro

A Mariña: Saída ás 19:30 da Praza Maior de Viveiro.

A Coruña: Saída ás 20:00 horas da Praza da Palloza.

Ferrol: Saída ás 19:30 da Avenida de Esteira, diante do sindicato.

Lugo: Saída ás 20:00 da Ronda da Muralla, diante do sindicato.

Ourense: Saída, ás 20:00 horas do Pavillón.

Pontevedra: Saída ás 20:30 horas da praza da Ferrería.

Santiago: Saída ás 20:00 horas da Praza Roxa.

Vigo: Saída ás 20:00 horas da Vía Norte.

a CRISE que a pague o capital !
por un novo modelo económico e social.
MOBILÍZATE COA CIG !

por un novo modelo económico e social
a CRISE que a pague o capital !

CIG
Confederación Intersindical Galega
sindicalismo nacionalista e de clase

A crise económica: razóns e alternativas

De novo estamos a vivir **unha crise económica a nivel mundial** que, segundo moitos analistas, é a **máis profunda das últimas décadas**. Esta crise económica emerxe a nivel mundial a raíz da crise financeira en EEUU provocada pola suba dos xuros e o conseguinte número de impagados en créditos e hipotecas que iso provocou, nomeadamente nas chamadas hipotecas de alto risco – hipotecas subprime– (a xuros moi altos e feitas con persoas con baixa solvencia, sen suficientes garantías salariais ou patrimoniais). Estas hipotecas foron convertidas nun produto financeiro máis, altamente lucrativo, nos mercados bancarios e interbancarios e postas a circular por todo o mundo, o que provocou que a crise do sistema financeiro en EEUU hoxe estea espallada a escala mundial, sen que se coñeza con exactitude a súa dimensión real.

O que comezou como unha crise do sistema financeiro, tense trasladado ao sistema produtivo, á economía real. Esta crise económica xa se está a manifestar en feitos como: o baixo crecemento económico, rescisión de contratos, expedientes de regulación de emprego, incremento do desemprego, alza dos prezos, suba das hipotecas, aumento do número de impagados, etc.

O sistema económico capitalista neoliberal

Esta crise económica é produto dun sistema económico neoliberal, hexemónico no mundo desde primeiros da década dos oitenta, que asentou o seu crecemento, non con base na xeración dunha mellora importante das rendas e ingresos, senón no consumo a crédito, o que provocou un masivo endebedamento da poboación en xeral, especialmente naqueles países que máis optaron por este modelo. Ao tempo, fomentouse toda unha economía especulativa, carente de control, á marxe da economía produtiva, que xerou grandes fortunas e a concentración da riqueza en poucas mans, co conseguinte incremento das desigualdades sociais.

Coa CIG en defensa de Galiza e da clase traballadora

Temos que manter a loita sindical, política e ideolóxica a todos os niveis. Hai que ofrecer alternativas e promover accións, mobilizacións e reivindicacións que fagan posíbel que esta crise do modelo económico hoxe imperante no mundo se salde de forma favorábel á clase traballadora galega e a todas as traballadoras e traballadores do planeta. Para iso desde a CIG propomos, no ámbito do espazo político no que nos movemos, levar adiante as seguintes medidas:

> Negociación colectiva

- Mellora do poder adquisitivo dos salarios.
- Cláusulas de estabilidade na contratación.
- Desenvolvemento de toda a negociación colectiva en Galiza.

> Emprego

- Respecto do principio de causalidade na contratación.
- Supresión das subvencións á contratación, excepto en colectivos con dificultades de integración no mercado laboral.
- Mellora do sistema galego de colocación, así como do sistema galego de formación profesional.

> Sociais

- Fomento das vivendas de protección oficial en réxime de alugueiro.
- Implantación do salario de inserción laboral.
- Garantía duns servizos públicos e dun sistema público de protección social en condicións dignas. Oposición a calquera medida privatizadora destes.
- Reforzar a rede pública de servizos sociais, así como as medidas destinadas a combater a pobreza e a exclusión social.

> Fiscais

- Imposición dun sistema fiscal progresivo vía:
- Redución ou eliminación dos impostos indirectos sobre

os produtos básicos de consumo e incremento sobre aqueles que consumen habitualmente as familias con rendas máis altas.

- Incremento dos impostos directos sobre o capital financeiro e o patrimonio das grandes fortunas.
- Subsidiación dos xuros nos créditos hipotecarios, en función da renda.
- Eliminación dos paraísos fiscais.
- Persecución da fraude fiscal.

> Económicas e industriais

- Políticas de apoio ao sistema produtivo galego (agro, pesca, naval, téxtil, conserveiro, rochas ornamentais, enerxético...), así como a novos sectores como son o cultural, medioambiental, tecnoloxías da información e outros.
- Establecer vínculos máis estreitos entre o sistema financeiro e o sistema produtivo. Promover unha nova Lei de Caixas de Aforro de Galiza.
- Mellora das infraestruturas portuarias e rede interna de estradas e camiños de ferro.
- Investimento en I+D e innovación tecnolóxica.
- Garantía duns prezos mínimos xustos para os produtos agrogandeiros e pesqueiros. Medidas eficaces de control dos intermediarios, así como fortes sancións sobre as marxes comerciais abusivas.
- Elaboración de programas integrais de desenvolvemento das diferentes comarcas de Galiza.
- Nacionalización dos sector financeiro e enerxético.